

“यथाकाशस्थितो निबं वायुः सर्वचगो महान् ।
तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥”
सर्वचगामी, [न] पुं, (सर्वच गच्छतीति । गम +
गिनिः ।) वायुः । इति शब्दचक्रिका । सर्वदिग्-
देशकाले गमनकर्त्तरि, चि ॥
सर्वथा, य, (सर्वेण प्रकारेण । सर्व + “प्रकार-
वचने घाल् ।” ५ । ३ । २३ । इति घाल् ।)
सर्वप्रकारम् । इति आकरणम् ॥ (यथा,
मनुः । २ । १५ ।
“उदितेऽनुदिते चैव समयाश्रयिते तथा ।
सर्वथा वर्तते यश्च इतीयं वैदिकी श्रुतिः ॥”
प्रतिज्ञा । भृशम् । हेतुः । इति शब्दरत्नावली ॥
सर्वदमनः, पुं, (सर्वान् दमयतीति । दम + ल्युः ।)
भरतराजः । स तु शक्रान्तलापुत्रः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (अथ नामनिश्चित्यथा, महा-
भारते । १ । ७४ । ५—७ ।
“यद्बर्ष एव बालः स कक्षाश्रमपदं प्रति ।
सिंहान् व्याघ्रान् वराहाञ्च महर्षिञ्च गर्वा-
क्षया ॥
वबन्व ह्ये बलवानाश्रमस्य समीपतः ।
आरोहन् दमयञ्चैव क्रीडञ्च परिधावति ॥
ततोऽस्य नाम चक्रुस्ते कक्षाश्रमनिवासिनः ।
अख्यं सर्वदमनः सर्वान् हि दमयत्यचौ ।
स सर्वदमनो नाम कुमारः समपद्यत ॥” ॥
सर्वदमनकर्त्तरि, चि । इति आकरणम् ॥
सर्वदर्शी, [न] पुं, (सर्वं पश्यतीति । डश् +
गिनिः ।) वृद्धः । इति शब्दरत्नावली ॥ सकल-
दर्शनकर्त्तरि, चि ॥ (यथा, रामायणे । २ ।
१०६ । ६ ।
“सर्वज्ञः सर्वदर्शी च बुद्धिमान्वाचि राघव ! ॥”
सर्वदा, य, (सर्व + “सर्वकान्यकियत्तदः काले
दा ।” ५ । ३ । १५ । इति दा ।) सर्वस्मिन्
काले । इत्यमरः । ३ । १४ । २२ । (यथा, नरसिंह-
पुराणे । १२ । ५६ ।
“तत्पादपद्मे देवेश भक्तिं मे देहि सर्वदा ।
यदि तुर्यो ममाद्य लभन्त्येकं ह्यन्यथम् ॥”
सर्वदुःखचयः, पुं, (सर्वेषां दुःखानां चयो यच् ।)
मोचः । इति हेमचन्द्रः ॥ सकलपीडनाशश्च ॥
सर्वदेवमुखः, पुं, (सर्वेषां देवानां मुखं यच् ।)
अभिः । इति जटाधरः ॥
सर्वद्राहु, [च] चि, सर्वस्य पूजकः । सर्वानश्नति
इत्यर्थे कृष्णप्रत्ययेन निष्पन्नः । इति आकरणम् ॥
सर्वधारौ, [न] पुं, (सर्वं धरतीति । धृ + गिनिः ।)
कालचक्रस्य द्वाविंशवर्षः । इति केचित् ॥
(यथा, दृष्टव्यं हितायाम् । ८ । २७ ।
“त्वाद्भ्युगे सर्वजिहाद्य उत्तः
संवत्सरोऽन्यः खलु सर्वधारौ ।
तस्मात् विरोधी विलतः खरश्च ।
शक्तो द्वितीयोऽन भवाय शेषाः ॥” ॥
सर्वधारके, चि ।)
सर्वधुरावहः, पुं, (सर्वा चावौ धूञ्चेति । सर्व-
धुरा । ऋक्पुरिषः । वहतीति । वह + अच् ।

सर्वधुराया वहः ।) सकलभारवाहकः । रथ-
लाङ्गलादीनां भारवाहकगवादिः । इत्यमरः ॥
सर्वधुरीणः, पुं, (सर्वधुरां वहतीति । “खः सर्व-
धुरात् ।” ४ । ४ । ७८ । इति खः ।) सकल-
भारवाहकः । रथलाङ्गलादीनां भारवाहक-
गवादिः । इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥
सर्वन्दमः, पुं, (सर्वं दमयतीति । दम + अच् ।
द्वितीयाया अलुक् ।) भरतराजः । स तु शक्र-
ान्तलापुत्रः । इति हेमचन्द्रः ॥
सर्वपा, स्त्री, (सर्वं पातीति । पा + कः । टाप् ।)
बलिराजपत्नी । इति केचित् ॥ सर्वरक्ष-
कर्त्तरि सर्वपानकर्त्तरि च चि ॥
सर्वपूर्णं, स्त्री, (सर्वैर्द्रव्यैः पूर्णम् ।) सम्भारः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सर्वप्रियः, चि, सर्वेषां जनानां प्रियः । सकलजन-
वत्सलः ॥ सर्वस्य शिवस्य प्रियः । सर्वः प्रियो
यस्येति वा । शिवभक्तः ॥
सर्वभक्षा, स्त्री, (सर्वान् भक्षयतीति । भक्ष + अच् ।)
ह्यामी । इति हेमचन्द्रः ॥ सर्वभक्षककर्त्तरि,
चि ॥ (यथा, महाभारते । १ । ६ । १४ ।
“इति श्रुत्वा पुत्रोभाया भृगुः परममनुमान् ।
सशपायिमतिक्रुद्धः सर्वभक्षो भविष्यति ॥”
सर्वमङ्गला, स्त्री, (सर्वाणि मङ्गलानि अस्याः ।)
दुर्गा । इत्यमरः ॥ अस्या युक्तितिर्यथा,—
“मङ्गलं मोक्षवचनं चाशब्दो दाहवाचकः ।
सर्वाङ्गोत्तान् वा ददाति सा एव सर्वमङ्गला ॥
हर्षं सम्यग् कल्याणे मङ्गलं परिकीर्तितम् ।
तान् ददाति च या देवौ सा एव सर्वमङ्गला ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ५४ अध्यायः ॥
अपि च ।
“सर्वमङ्गलशब्दश्च सम्पूर्णार्थवाचकः ।
आकारो दाहवचनस्तस्मात् सा सर्वमङ्गला ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीलक्ष्मणखण्डके सर्वमङ्गला-
स्तोत्रं २७ अध्यायः ॥ अन्यच्च ।
“सर्वाणि हृदयस्थानि मङ्गलानि शुभानि च ।
ददाति चैषितान् लोके तेन सा सर्वमङ्गला ॥”
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥
सर्वमयः, चि, सर्वात्मकः । सर्वशब्दात् मयट्-
प्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा, मार्कण्डेये । ६६ । ३३ ।
“आप्यायन्ते च ते यश्चात्सदाधारा हुताशन ।
अतः सर्वस्य योनिश्च वद्वे सर्वमयस्तथा ॥”
सर्वमूल्यं, स्त्री, (सर्वस्य मूल्यम् ।) कपर्दकम् ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सर्वमूषकः, पुं, (सर्वान् मूष्यातीति । मूष + क्तुल् ।
एषोदरादित्वात् साधुः ।) कालः । इति हेम-
चन्द्रः ॥
सर्वरसः, पुं, (सर्वा रसो यच् ।) खरी ।
पण्डितः । इति शब्दरत्नावली ॥ धूनकः । इत्य-
मरः ॥ वाद्यमाहम् । तत्तु बीणाभेदः । इति
मेदिनी ॥ लरखरसः । इति हेमचन्द्रः ॥ (मधु-
रादिरसः । यथा, भागवते । २ । ६ । १ ।
“वाचां वद्वेर्मूल्यं चैव कृन्दसां सप्त घातवः ।

हृद्यकथान्दताम्रानां जिह्वा सर्वरसस्य च ॥”
सर्वरसविशिष्टे, चि । मया, ह्यान्वोऽन्योप-
निषदि । ३ । १४ । २ ।
“सर्वकामः सर्वगन्धः सर्वरसः इति ॥”
सर्वरसोत्तमः, पुं, (सर्वरसेषु उत्तमः ।) लवण-
रसः । इति हेमचन्द्रः ॥
सर्वराजः, पुं, (सर्वा राजिः । “अहः सर्वैक-
देशसंख्यातपुण्याच्च राजेः ।” ५ । ४ । ८७ ।
इति अच् ।) समस्तारजनी । इति सिद्धान्त-
कौस्तुभे ।
सर्वरी, स्त्री, शर्वरी । राजिः । इति वल्लभ-
शब्ददर्शनात् ॥
सर्वरीकरः, पुं, (सर्वर्याः करः ।) चन्द्रः । इति
धरणिः ॥
सर्वसुपरिवर्तः, पुं, (सर्वसूनां परिवर्तो यच् ।)
वत्सरः । इति जटाधरः ॥
सर्वसुफलं, स्त्री, (सर्वसुजातं फलम् ।) सकलसु-
जातफलम् । यथा,—
“सर्वसुसुमाकीर्णं सर्वसुफलशोभिते ।
स्थिरस्थायदुर्माकीर्णं सन्तानकवेनादृते ॥”
इति भविष्यपुराणे शिवरात्रिचतुर्थकथा ॥
सर्वरसकवचं, स्त्री, (सर्वरस्य सर्वरसाकर्-
कवचम् ।) कवचविशेषः । यथा,—
“शिशोः स्वस्थयनं चक्रसूत्रं ब्राह्मणपुङ्गवाः ।
हृत्संस्था शिशोर्गोत्रे प्रपाठ कवचं हिज्जः ॥
वदामि तत्ते विप्रेन्द्र कवचं सर्वरसम् ॥
तद्वत् मायया पूर्वं ब्रह्मणे नामिपुङ्गवे ॥
निद्रिते जगतां नाथे जले च जलप्रायिनि ।
भीताय स्तुतिकर्त्तुं च मधुकैटभयोर्भयात् ॥
योगनिद्रोवाचः ।
दूरीभूतं क्रूरं भयं भयं किन्ने मयि स्थिते ।
स्थितायां मयि च ब्रह्मन् सुखी तिष्ठ जगत्पते ॥
श्रीहरिः पातु ते वक्त्रं मत्तकं मधुसूदनः ।
श्रीलक्ष्मणश्च पातु नासिकां राधिकापतिः ॥
कर्णयुग्मश्च कण्ठश्च कपालं पातु माधवः ।
कपोलं पातु गोविन्दः केशाञ्च केशवः स्वयम् ॥
अधरोष्ठं हृषीकेशो दन्तपंक्तिं गदाधराः ।
रासेश्वरश्च रसनां तापुलं वामनो विभुः ॥
वक्षः पातु सुकुन्दश्चो जठरं पातु दैत्यहा ।
जनाह्नः पातु नाभिं पातु विष्णुश्च ते हनुम् ॥
नितम्बयुग्मं गुह्यश्च पातु ते पुत्रयोत्तमः ।
जातयुग्मं जानकीशः पातु ते सर्वदा विभुः ॥
हस्तयुग्मं वृषिहृद् पातु सर्वज्ञ सङ्कटे ।
पादयुग्मं वराहश्च पातु ते कमलोद्भव ॥
उर्ध्वं नारायणः पातु गदस्तापु कमलापतिः ।
पातु पूर्वं च गोपालः पातु वक्षो दशरथहा ॥
वनमाली पातु यान्त्रां वैकुण्ठः पातु नेत्रं ते ।
वाक्त्रे वासुदेवश्च पातु ते जलनाशन ! ॥
पातु ते सन्ततमजो वायवां विष्टरश्मवाः ।
उत्तरे च सदा पातु सोऽनन्तोऽनन्तकः स्वयम् ॥
शेषान्धामौश्वरः पातु सर्वत्र पातु शशजित् ।
जले स्थले चान्तरीक्षे निद्रायां पातु माधवः ॥